

Người liên lạc nhỏ

1. Sáng hôm ấy, anh Đức Thanh dẫn Kim Đồng đến điểm hẹn. Một ông ké đã chờ sẵn ở đấy. Ông mỉm cười hiền hậu :

- Nào, bác cháu ta lên đường !

Ông ké chống gậy trúc, mặc áo Nùng đã phai, bợt cả hai cửa tay. Trông ông như người Hà Quảng đi cào cỏ lúa. Kim Đồng đeo túi nhanh nhẹn đi trước, ông ké lưng thưng đằng sau. Gặp điều gì đáng ngờ, người đi trước làm hiệu, người đằng sau tránh vào ven đường.

2. Đến quãng suối, vừa qua cầu thì gặp Tây đồn đem lính đi tuần. Kim Đồng bình tĩnh huyết sáo. Ông ké dừng lại, tránh sau lưng một tảng đá. Lũ đá to lù lù, cao ngập đầu người. Nhưng lũ lính đã trông thấy. Chúng nó kêu ầm lên. Ông ké ngồi ngay xuống bên tảng đá, thản nhiên nhìn bọn lính, như người đi đường xa, mỗi chân, gặp được tảng đá phẳng thì ngồi nhả chốc lát.

3. Nghe đằng trước có tiếng hỏi :

- Bé con đi đâu sớm thế ?

Kim Đồng nói :

- Đón thầy mo này về cúng cho mẹ ốm.

Trả lời xong, Kim Đồng quay lại, gọi :

- Già ơi ! Ta đi thôi ! Về nhà cháu còn xa đấy !

4. Mắt giặc tráo trung mà hoá thông manh. Hai bác cháu đã ung dung đi qua trước mặt chúng. Những tảng đá ven đường sáng hẳn lên như vui trong nắng sớm.

Theo TÔ HOÀI

I. Nghĩa của từ:

1. Ông ké:

2. Nùng:

3. Tây đồn:

4. Thầy mo:

5. Thông minh:

II. Đọc hiểu

Anh Kim Đồng được giao nhiệm vụ gì?

Vì sao các cán bộ phải đóng vai một ông già Nùng?

Cách đi đường của hai bác cháu như thế nào?

